

[Gunhild Due.]

i teatret en enkelt gang og bliver skuffet og tænker: det her gider vi ikke bruge penge og tid på en anden gang — netop også fordi det er så vanskeligt for mange at komme i teatret. Det må tillige være et krav, at loven ikke spærrer for eksperimenter og nye initiativer, men fremmer dem, at den virkelig fremmer børneteateret for børnenes egen skyld, men også for at gøre teater til noget kendt og selvfølgelig for dem, og at den fremmer amatørteateret for dets egen værdis skyld, men også fordi arbejdet med en ting ofte fremmer forståelsen af dens værd.

Dette lovforslag er vel nok en forbedring; man kan jo direkte læse, at det koster 6 mill. kr.; hvor meget der så sluges af pristigninger og sådan noget, ved jeg ikke rigtig, men det opfylder jo i hvert fald ikke de ønsker og krav og mål, jeg her har nævnt. Særlig synes jeg, der er alt for meget skøn i lovforslaget og alt for mange „kan“ i paragrafferne i stedet for „skal“; det hele kommer til at afhænge af, hvor mange penge ministeriet kan klemme ud af en regering. Så vidt jeg kan skønne af dette lovforslag, vil usikkerheden for det enkelte teater stadig være stor, og så kommer det jo også til at præge teatrenes arbejde, hvis de overhovedet kan arbejde.

Der er mange spørgsmål at knytte til de enkelte bestemmelser, og det synes jeg er bedst egnet for udvalget, men jeg skal nævne et par af dem, jeg står usikker over for. Jeg er usikker med hensyn til en styrkelse af abonnementsordninger og billetkøbsordninger. Jeg er helt klar over, hvilke fordele de har, men jeg tror også, de har minusser. Vil et teater ikke let fristes til at spille jævne, underholdende stykker i forventning om, hvad folk vil have? I øvrigt tror jeg ofte, den forventning er gal, idet jeg mener, at det drejer sig om at spille kvalitetsmæssigt gode stykker. Vil ordningerne ikke også kunne medvirke til, at de mennesker, der egentlig gerne vil i teatret 2 gange om året, men måske ikke 6 gange, føler sig forurettet og holder sig helt væk?

Med hensyn til ordninger for skoleelever burde de vel udstrækkes til også at gælde, hvis man altså skal have dem, børnehvelevere, sådan at de kan komme ind på børneteatrene efter samme system; jeg ved ikke,

om der allerede nu er en ordning for dem, må jeg indrømme.

Jeg mener i øvrigt — og jeg var vældig glad ved at høre fru Else-Merete Ross tale om det gratis teater — at målet må være at skabe mange gratis teatre, og at man især begynder med børnene og skoleeleverne, teatre, som kunne rejse rundt på skoler, institutioner o. lign. Jeg mener i øvrigt også, det er en oplagt opgave for de kommende storamter, men med statsstøtte. For min skyld må det såmænd gerne blive betalt via undervisningsministeriet, men man må i hvert fald sikre uafhængigheden, og der skal ikke være nogen lærerkollegier til at sidde og trække i nogle tråde.

Jeg kunne egentlig tænke mig, at man simpelt hen lavede en undersøgelse over, hvad det koster at have gratis teater. Jeg fik engang nogle tal, men desværre var det mundtligt, og derfor tør jeg ikke bruge dem, fra Ålborg teater, som viste, at det havde kostet ganske mange penge at administrere de forskellige billetordninger; det er jo ikke fortjeneste det hele. Jeg synes, det kunne være meget rart at få en undersøgelse af, hvad det i virkeligheden ville koste. Måske er det ikke så slemt, som vi tror.

Med hensyn til landsdelsscenerne er det nok rigtigt at lade amtskommunerne træde ind med underskudsdekning i stedet for kommunen. Når vi så får det sønderjyske landsdelsteater, hvad jeg håber vi gør, er der alligevel 3 store amter tilbage i Jylland, som kun har turnéteaterdekning. Jeg vil gerne spørge, om denne lov, hvis nu disse amter tager sig sammen og finder ud af at bygge et stort amtsteater, vil give dem mulighed for at få landsdelsteaterstatus og støtte på den måde.

Så er der en anden ting, som jeg vældig gerne ville have vi skulle prøve at overveje i udvalget. Der står, at loven ikke gælder for Grønland og Færøerne; det er vi jo så vant til. Men det er for mig et spørgsmål, om man ikke skulle pille et par paragraffer ud, nemlig dem om børneteater og om amatørteater, og sætte dem i kraft for Grønland straks. Der er jo i hvert fald børn nok i Grønland både til at spille for og spille med, og jeg tror egentlig, at vi deroppe har en chance for ligesom at få begyndt i den rigtige ende og simpelt hen starte med teater-